

Hensyn til, hvad det ærede Medlem mener at skyldte sine kødelige Børn og Børnebørn.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg skal i al Korthed gøre et Par Bemærkninger til de forskellige Talere, som have henvendt Ordet til mig. Det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) var allerede inde paa nogle Udtalelser til mig om „Frafald“, „Forræderi“, og jeg ved ikke hvad. Alle disse Udtalelser hvile jo paa den ganske urigtige Betragtning, at fordi man gaar med til et Forslag, som ikke er slet og ret den almindelige Valgret, man derfor er en principiel Tilhænger af den privilegerede Valgret. Noget saadant er der selvfølgelig aldeles ikke Tale om. Men jeg skal i øvrigt ikke gøre videre Forsøg paa at rokke ved det ærede Medlems Opfattelse i den Henseende. Jeg tror, det vil være spildt. Det ærede Medlem ønsker ganske sikkert at beholde denne Opfattelse, i Øjeblikket i hvert Tilfælde, og jeg skal som sagt ikke søge at berøve ham den. Jeg tvivler blot om, at der bliver ret mange her i Landet, der ville dele denne Opfattelse.

Det ærede Medlem taler om, at Tyende ikke vil faa Valgret. Han henviste til Tyendelovens § 24 i saa Henseende; den, mente han, vilde hindre, at Tyende fik Valgret. Men jeg vil spørge det ærede Medlem: bestod Tyendelovens § 24 da ikke i 1903, da han stod som Ordfører for Ændringsforslaget om at give Tyende Valgret paa dette Forslag? Jeg tror, det ærede Medlem kommer til at anerkende, at Tyendelovens § 24 ogsaa bestod den Gang, og at altsaa de Indvendinger, som det ærede Medlem nu mener at have fundet, med akkurat den samme Berettigelse eller Mangel paa Berettigelse kunde fremsættes mod hans daværende Standpunkt. Det ærede Medlem talte om Lovens § 12. Han mente stadig, at her var nogle Mangler. Han talte vedblivende om en Formand, der skulde være flere Steder paa een Gang. Men det er en fuldkommen Misforstaaelse af det ærede Medlem. Der staar i § 6, at naar en Kommune skal deles, saa laves der en Vedtægt under Hensyn til de for København særlig gældende Regler angaaende Ordningen af Valghandlingen, som nærmere bestemmes i Vedtægten. Saa bliver der ikke længere een Formand, saa bliver der flere Formænd, og derfor skulde det ærede Medlem hellere anvende lidt Tid til at sætte sig ind i Forslaget og dets Bestemmelser end give sig Tid til at lave

Vittigheder om Formænd, der skulle være to Steder paa een Gang.

Endelig søgte det ærede Medlem paa ny at tage C. Berg til Indtægt for sit Standpunkt, men det er ganske urimeligt. Jeg skal i øvrigt ikke drøfte det Spørgsmaal mere med det ærede Medlem, jeg skal kun minde det ærede Medlem om, at da han sad paa Rigsdagen sammen med C. Berg — det var jo ikke lang Tid —, da stemte det ærede Medlem næsten i hver eneste Sag mod C. Bergs Standpunkt, og da vi tale om den kommunale Valgret, er der en Afstemning, jeg vil minde det ærede Medlem om, en Afstemning, som C. Berg lagde megen Vægt paa, og som foregik her i Tinget den 11. Marts 1890. Da foresloges det fra en vis Side her i Tinget at standse den kommunale Valgretssag ved anden Behandling og henvise den til Udvalg, og dette Forslag støttede det ærede Medlem mod C. Bergs meget ivrige og bestemte Ønske. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg blot med et Par Ord citere, hvorledes C. Berg udtrykte dette Ønske: „Jeg vilde sætte Pris paa, at to Ting bleve opnaaede; at Folketinget ved en endelig Behandling her kom til at give sin Mening om Lovforslaget tilkende, og dernæst, at Lovforslaget saa hurtigt som muligt naaede over til det andet Ting, selv om det ikke der blev underkastet mere end første Behandling. Det turde være en Vejledning under de nuværende Forhold til Bedømmelse af, hvorledes det høje Landsting stiller sig til en Udvidelse af den nu bestaaende kommunale Valgret“. Det var C. Bergs Motivering. Men det ærede Medlem vilde ikke følge Ønsket om, at Sagen saa hurtig som mulig kunde komme over i det andet Ting. Nej, han stemte for Sagens Henvisning til Udvalg, for at den skulde standse her i dette Ting — og den naaede heller ikke videre. Jeg tror derfor, det ærede Medlem skal lade være med at fortsætte med sine Forsøg paa at tage C. Berg til Indtægt for sit Standpunkt.

Det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow) talte vedblivende om, at dette Lovforslag i sin Tid var blevet offentliggjort paa ukonstitutionel Vis. Jeg tror, det ærede Medlems Bitterhed over at se, at den fagre og smukke Løsning, som han nu havde tænkt sig, ikke er bleven til Virkelighed, fører ham ind paa mange forkerte Udtalelser. Der er ikke noget ukonstitutionelt heri. Der var nogle Medlemmer af et Udvalg, der vare blevne enige om i en stor Sag at stille Ændringsforslag sammen, og for at det ikke skulde give